

ואתה תצוה ... (שמות כז, כ)

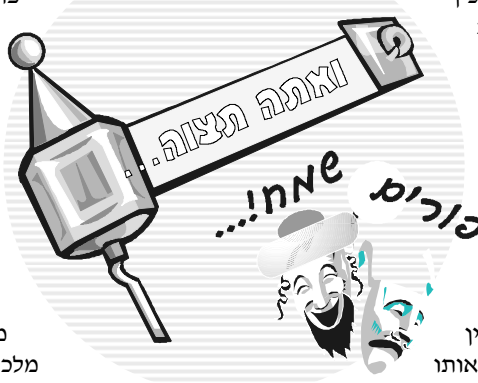
זוה (שמות כז, כ): ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך וכו'. ויקחו אליך דייקא, כי משה הוא כלל התורה בחינת הצדיק האמת שיכול לעורר ולהאיר שרשי נשמות שבתורה שעל ידי זה מביא הארה לכל אדם שמשם נדלקין שבע קני המנורה שהם בחינת כלל נשמות ישראל שכלולים בשבעה כתות. וזהו: ואתה תצוה את בני ישראל. יצוה' לשון צוואה והתחברות, היינו שאתה תצוה ותחבר ותייחד את בני ישראל, דהיינו שרשי נשמותיהם שבתורה כדי שיגיע הארה על כל אחד. ועל ישראל מטל: ויקחו אליך שמן זית זך, כי הם צריכין להתעורר מלמטה, על כן צריך כל אחד לקח ולהביא להצדיק בחינת שמן זית זך, היינו בחינת הטוב שבדעתו ומחו שנקרא שמן משחת קדש, כי עיקר הברור על ידי הדעת, כי כלא במחשבה אתברירו (כי הכל מתברר במחשבה) (זהו פקודי רנד): וצריך כל אחד לראות לקח בחינת שמן זית זך, היינו הנקדה טובה שבדעתו שנמצא בו עדיין, כי אפילו בפושעי ישראל עדיין נמצא בו איזה נקדה טובה שהוא בחינת שמן זית זך שצריך להכין עצמו להביאו להצדיק על ידי שיכריח עצמו לעסק בתורה ותפלה ומצוות. וכל כוונתו יהיה כדי שיהיה נתפס בו אור הצדיק כדי שתהיה נשמתו נדלקת ומאירה כמו נר ממש בבחינת נר ה' נשמת אדם.

עצמו בהתורה שהמשיך עליו ביום, דהיינו בחיים חיותו, כי הצדיקים הגדולים, שהם בחינת משה, הם ממשיכין חדושי תורתם על ידי עלית הנפשות (עיין לקוטי מוהר"ן א' - סימן י"ג), והם ממשיכים התורה ממקום עליון נורא ונשגב כזה בשכל נפלא כזה עד שיש כח בתורתם להשיב ולהחיות כל הנפשות שיעסקו בתורתם לנצח, כי התגלות תורתם היה על ידי שהעלו הנפשות כנייל, ובגדל כחם העלו גם את כל הנפשות העתידין לבוא בבחינת ולא אתכם לבדכם וכו', כי את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה. והמשיכו התורה בקדשה כזאת עד שכל מי שיעסק בתורתם תאיר לו התורה לצאת מחשכת אפלתו בבחינת נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי. כי על ידי עסקו בהתורה חוזר ונתחדש נפשו בבחינת עבור מחמת שזאת התורה נמשכת מעלית התחדשות הנפשות את אשר ישנו פה ואת וכו'.

זוה בחינת טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה, שאפילו בלילה, דהיינו אחר הסתלקותו לא תכבה נרו לעולם ועד מחמת שסחורתו, דהיינו תורתו טובה מאד בחינת טעמה כי טוב סחרה וכו', כי המשיך תורתו בשכליות כאלה, שעל ידי זה תורתו יש לה כח להאיר גם בלילה ולא תכבה נרו לעולם ועד. (לקוטי הלכות - הלכות אבידה ומציאה ג' - ה')

ונקדש בכבודי ... (שמות כט, מג)

צריך להתיירא ולפחד מן הכבוד, כי כבוד הוא סכנה גדולה, סכנות נפשות, כי הוא דן את כל הדינים, כמו שכתוב (תהלים כד): מלך הכבוד, כי כבוד הוא בחינת מלכות, הדין את הכל. ואזי הכל חוקרים ושואלין: מי הוא זה מלך הכבוד; אם הוא ראוי לזה. וזה שכתוב (שמות כט): ונקדש בכבודי - אל תקרי: בכבודי, אלא: במקבדי (זבחים קטו:), כי על ידי הכבוד יוכל לגרם לו מיתה, חס ושלוש, ואזי הוא נשקל במאזנים, אם, חס ושלוש, יפגם בהכבוד כחוט השערה, שלא יקבלו כמו שצריך, אזי, חס ושלוש, כף חובה מכרעת. וזה נקרא: מאזני צדק (ויקרא יט), כי צדק מלכותא קדישא, שהוא בחינת כבוד, מלך הכבוד כנייל. והיינו מאזני צדק, כי אז נשקל במאזנים. (לקוטי מוהר"ן א' - סימן קל"א)

וזהו: כתית למאור, 'כתית' דייקא, כי צריכין לבטש ולכתת הגוף ולסבל כמה יגיעות גדולות וכמה מיני מרירות עד שיזכה שיוכל האור לתפס בנשמתו בבחינת אעא דלא סלק בה נהורא מבטשין לה גופא דלא סלק בה נהורא דנשמתא מבטשין לה [עץ שלא שולט בו האור בועטים בו, גוף שלא שולט בו אור הנשמה בועטים בו], כמו שאיתא בזהר הקדוש (חלק ב - קסח). וכן מבאר במדרש בפרשה זאת (שמות רבה לו, א): שבשביל מה נמשלו ישראל לזית, אלא מה הזית הזה עד שהוא באילנו מגרגרין אותו ואחר כך מורדין אותו מן הזית ונחבט, ומשחובטין אותו מעלין אותו לגת ונותנין אותו במטחן ואחר כך טוחנין אותו ואחר כך מקיפין אותו בחבלים ומביאין אבנים ואחר כך נותנין את שמנו כן ישראל וכו'. היינו שצריכין לסבל כמה וכמה מיני יגיעות גדולות עד שזוכין להקשיט מעצמו הבגדים הצואים שמהם כל המיניעות כדי שיהיה נתפס בו הארת הצדיק בבחינת כתית למאור. (לקוטי הלכות - הלכות בציעת הפת ה' - כ"ד)

באהל מועד מחוץ לפרכת ... (שמות כז, כא)

זוה בחינת מצוות הדלקת נרות המנורה, וזהו בחינת הדלקת נר הנכה, כי בכלליות נקראים כל הימים אשר הצדיק חי על פני האדמה נקרא בחינת יום. ואחר כך כשנשתלק הוא בחינת לילה, כמו שכתוב במיתת יאשיהו: ביום בא השמש בצהרים וכו'. היינו כי בזמן שהיה הבית המקדש שאז היה עיקר הארת המוחין כידוע ואז היה עיקר המשכת התורה, כמו שכתוב: כי מציון תצא תורה וכו'. אבל גם אז היה עיקר המשכת המוחין והתורה ביום וסמוך ללילה היו צריכין להדליק נרות המנורה, דהיינו להמשיך בחינת שמן משחת קדש, שהוא הדעת, להמשיכו מהתורה שקבלו ביום להדליק בו כל הנרות הקדושות בלילה כדי שיאירו הנרות הקדושות בלילה, דהיינו שגם בלילה יאיר עליו אור התורה שקבלנו ביום על ידי שדלקנו משם הנרות הקדושות של המנורה, כי עיקר הארת נרות המנורה נמשכין מבחינת אור התורה כמו שכתוב באהל מועד מחוץ לפרכת העדת יערך אותו וכו'. שנרות המנורה צריכין שיהיו ערוכים כנגד ארון העדות ששם התורה, כי משם הם מאירין בכל לילה, דהיינו מהתורה שקבלו ביום. וכן בכלליות העולם שכל ימי הצדיק הוא בחינת יום ואז עיקר המשכת הדעת והתורה שהמשיך עליו. ואחר הסתלקותו שהוא בחינת לילה ואז נסתמו תרעין [שערים] דגן עדן ונסתלק הדעת אך אנו מחיין

עצות ותפילות

על ידי שמחת פורים במחיתא כפים ורקודים, היינו על ידי ההתחזקות בימי הפורים בשמחה גדולה ורבה, עד כדי רקודים ומחיתא כפים, זוכה להמשיך על עצמו קבלת התורה בנגלה ובנסתר, שזוהי הארה נפלאה של מרדכי ואסתר. היינו שזוכה להתעוררות גדולה וחשק עצום לקיים את מצוות התורה שבנגלה, ולהבין באמת ולקיים סודות וחכמות אמתיות שבתורת הנסתר. עוד זוכה לקיים מצוות ספירת העמר כראוי. גם על ידי שמחת פורים כראוי, זוכה להכניע את קליפת המן עמלק ימח שמו, היינו התאוות ומדות רעות, שהן מְכֻוֹת קליפת המן עמלק. ועל ידי שמחת פורים כראוי מתבטלים גאוה ועבודה זרה וכפירות, וזוכה לאמונה גדולה ולחכמה דקדשה, ולחיים ואריכות ימים, ונמתקים ובטלים כל מיני דינים וגזרות רעות מישראל (עצות המבוררות - מועדי ה' - פורים, אות א').

... ותעזרני ברחמיך לקיים ולקבל את ימי הפורים בשמחה גדולה, וזוכה שימשך קדשת הארת פורים, קדשת מרדכי ואסתר, עליו ועל זרעו ועל כל עמך בית ישראל. וזוכה לקיים כל המצוות הנהוגות בפורים בקדשה ובטהרה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותתן שמחה בלבנו עד שתתפשט השמחה בדינו ורגלנו, וזוכה אז להמחאת כף ורקודין דקדשה בשמחה גדולה לשמך באמת... (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה י').

פורים הוא הכנה לפסח. היינו שעל ידי מצוות ושמחת פורים כראוי, זוכים להנצל מחמץ בפסח, וזוכים לקיים כל מצוות הפסח כראוי. (עצות המבוארות - פורים - אות ב')

... ותרחם עלינו בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שנוכה לשמוח מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, ונוכה לקיים מצוות קריאת המגילה בקדושה ובפלא גדולה ובשמחה רבה ועצומה; ונוכה להתבונן גודל עוצם הנס הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה, ונוכה לקיים מצוות משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים, ומצוות סעודת פורים בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה.

● ונוכה לקיים מצוות השכרות של פורים כאשר צוונו חכמינו זכרונם לברכה; ותעזרנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של פורים כלל, לא בגוף ולא בנפש, ולא ניק שום אדם ולא שום דבר על ידי השכרות, רק נוכה על ידי השכרות של פורים לבא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי, אשר אין דוגמתה בכל ימות השנה ...

● ... ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בשועתך בשמחה אמתיית, באופן שיהיה לך לנחת ולרצון, ותקבל שעשועים גדולים משתייתנו ושמחותינו בפורים הקדוש; ונוכה גם עתה בכל שנה ושנה להנס הגדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקור ולבטל מאתנו קליפת המן עמלק וזוהמתו הגדולה, ולמחות שמו וזכרו מן העולם, ולטהר עצמנו מזוהמתו בקדושה ובטהרה גדולה, ולהמשיך עלינו קדושת מרדכי ואסתר.

● ונוכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה כולה, לשמוח תמיד בך בשמחה וחדוה רבה באמת, ועל ידי זה נוכה לקדושת וטהרת הפרה אדומה, ולקדושת פסח באמת. ונוכה להיות בשמחה תמיד, ויקויים בנו מקרא שכתוב: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ל"ז)

מכתב

(ספר אפי הנחל ב' - מכתב ק')

עצמי ובשרי, הקשור ודבוק בהאילן הקדוש שיש לו שלשה שרשים שהם אמונה ויראה וענוה, ואמת הוא גוף האילן שהוא הצדיק האמת ההולך לפנינו ונושא אותנו כאשר ישא האומן את היונק. אשריך שזכית לידע מבעל הנפלאות שכל דבריו הם נפלאות פלאי פלאות עד אין חקר, לבער ולבטל החיות רעות הדורסים וטורפים את ישראל, שהם האמונות כזביות כפירות ומינות של חכמי הטבע, וממשיך ומקרב כל העולם לה' יתברך בכל דור ודור לנצח. ה' יריק עליך ברכות וישועות נפלאות מהצדיק שהוא מקור הברכות והישועות.

הצדיק האמת העוסק לתקן העולם, מכניע ומבטל זהמת השקר והטמאה של אמונות כזביות ומינות וכפירות, ומכניס חכמת והשגת אלקות ואמונה הקדושה האמתית לכל בני העולם לדור דור.

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - על פורים - המשך)

... אני ראיתי אנשים כשרים אמתיים, צדיקים קדושים, ראיתי איך שהם החזיקו עצמם בתכלית השפלות, בתכלית השפלות. והם החיו עצמם, "להודיע להודיע להודיע, שכל קוויך", אפילו אני כמו שאני, כן.

זה ידיעה גדולה, "להודיע", מה להודיע? "שלא יכלמו לנצח כל החוסים בך". זה צריכים להודיע ולכלל העיר ולכל העולם. צריכים להודיע להודיע שכל קוויך לא יבושו, ולא יכלמו, לא יכלמו לנצח כל החוסים בך!

זה ידיעה של פורים, זה ידיעה כזו... זה פשוט אבל יש בו מועט מחזיק את המרבה, יש בו ים, מעין החכמה יש בזה. אבל יש מדרגות, לא כל אחד זוכה לראות את מה שיש בזה. אבל כל אחד מאנשי שלומנו היה שמח, הוא היה מרקד בעולם אחר, בעולם מיוחד שלו, כל אחד היה לו כחות כאלו שהוא היה משנה מחברו. אבל כל אחד, כולם, הם זכו להרגיש האור של רבנו על-ידי רבנו.

"להודיע", רבנו הקדוש מודיע לנו את זה, "שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך", זה ידיעה כזו שיכולים להיות על-ידה בכל יום ובכל עת חדש לגמרי!

זהו פורים, "כל קוויך לא יבושו, ולא יכלמו לנצח - כל החוסים בך", אפילו אנחנו, אפילו כל העניים שבעולם. זה פורים, פורים זה הפך עמלק. זה הצדיק, מרדכי הצדיק.

האור של פורים זה עולה אפילו על שבת, אפילו על כל המועדים - השמחה של פורים.

יהיה עולם חדש, העולם עכשיו הוא תהו ובוהו וחשך. רבנו הקדוש אמר: "מקדם היה כל ההתחלות מפסח, ועכשיו.. מפורים!"

פורים, פורים.. מה שהיה, מה שראיתי, אני שמעתי את זה לפני שבעים שנה, ואיך אני זוכר את זה עכשיו, זה מונח בתוך לבי לנצח. זה נכנס בנשמתי וזה לא יוצא ממני לעולם, לעולמי עד!

כשראיתי איך אנשי שלומנו היו מרקדים בשמחה גדולה "שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך", הם נתנו בי רוח חדש על כל ימי חיי. הם צעקו: "להודיע להודיע להודיע.. שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו, לא יכלמו לנצח כל החוסים בך", איי יי יי.. הלואי היינו זוכים לזה, כי אנחנו לא מאמינים איך אפשר - חולים כאלה שבדור הזה, איך אפשר שיהיה להם רפואה, איך אפשר לתקן אותם, איך אפשר!

אנחנו נפלנו ונתרחקנו כל-כך בדורות האלה, בחשך הזה, בדור היתום הזה, זה דור יתום אם אין רבנו הקדוש. העולם לא יודעים מרבנו הקדוש, אם היו יודעים כל העולם מרבנו הקדוש היה כבר הגאולה מזמן, היה כבר בא משיח מזמן. אבל רבנו הקדוש אמר:

"גמרת ויגמר", "תשועתם - הייתה לנצח. ותקוותם - בכל דור ודור", כמו שאנחנו, כל אחד כמו שהוא, כן.

רבנו הקדוש אמר: "גאט פירט תמיד אויס! השם יתברך הוא מנצח תמיד!"

"חזקו ויאמץ לבבכם - כל המיחלים לשם", כל המיחלים - וגם אנחנו וכל הגרועים שבעולם וכל הרחוקים שבעולם, כן.

רבנו הקדוש השיג חסדים חסדים פלאים חדשים כאלה שלא היה עדיין מעולם, שלא ידעו, שלא נתגלה בעולם, זה חדש! הוא השיג בתורה, הוא השיג השגות כאלו שאין שום יאוש בעולם כלל!

אוי, מי יכול לספר, מי יכול לדבר... אוי יוי יוי.. אני ראיתי איך החיים של אנשי שלומנו היה תמיד חדש, והשמחה היה מונח על הפנים ועל כל הגוף. לא היה להם פרנסה והיה יכול להיות בבלולים. רב

גדליה ברגר היה אשתו חולת שחפת והיה עני, בנסים, הוא חי בנסים. והוא היה תמיד שמח, תמיד היה עובד השם בשמחה. בעולם לא רואים שמחה כזו, עבודה כזו, אמונה כזו לא רואים בעולם, רק אצל רבנו רבי נחמן! אנשי שלומנו הם לא נעשו כך מעצמם, הם נעשו כך על-ידי רבנו, על-ידי הדבורים שלו. וכל אחד אפילו בדורות אלו, אפילו תמיד - מי שרוצה באמת וסומך ובוטח על רבנו הקדוש שהוא יקרב אותנו לשם יתברך ולתורה - יש בידו.

כמו שאנחנו - אנחנו כבר אבודים, בלי רבנו אנחנו כבר.. כלום!

בלי רבנו אי אפשר לתקן, אי אפשר לרפאות חולים כאלה, אבל רבנו הקדוש זכה לזה שהוא יכול לרפאות אפילו אלו שאין להם שום תקוה. הוא השיג השגות כאלה, רחמנות של השם, חסדי השם שלא נתגלה עדיין בעולם, אז על-ידי זה הוא יכול להוציא הכל מהתהום, מהבוץ, מהטמאה. הוא מתקן את כל העולם, כל הרשעים, כל הכופרים, כל השונאים, כל.. הוא מתקם. אין פה, אין פה לדבר!

רבנו הקדוש אמר: "אפילו יש חולים שאין להם רפואה, ואני יכול לרפאות אפילו חולים כאלה!" ככה הוא אמר, ככה כתוב בספר. יש דברים שאי אפשר להגיע לשם שום תיקון ושום אחד לא יכול לעזר, אבל אני יכול הכל - הוא יכול הכל, כן.

צריך אמת באמונה ועושים מכל העולם צדיקים, מכל הרשעים, מכל הכופרים עושים צדיקים, אפילו החלונים יודעים מזה.

נו, מדוע אתה שותק? יכולים כבר לדבר, יכולים כבר להודיע בכל שבת, בכל יום ויום כל ימי חיינו, להודיע להודיע להודיע... (המשך יבוא)

שבת שלום